

hradu. P a n y c h i d o u Jaroslava Kvapila uzavírá se umělecká výzdoba publikace a dlužno zde uvésti apostrofu básníkovu: ...přejte nám žiti tak čestně, jak Vy jste zemřeli, a zač jste odešli umírat, nechať se dětmi vrátí v spasenou Vaši otčinu, Vy svatí, svatí, svatí! — Než naše zmínka byla by kusou, kdybychom se nedotkli ještě dvou příspěvků z pera Dra Hajna a Dra Šámala: Před Národním výborem a Dra Soukupa a Dra Rašína: Národní výbor a 28. říjen. Ač i podstatný obsah těchto statí jest znám z denních zpráv našich žurnálů, přece jenom rádi vidíme historická data naší Maffie zvěčněna v této knize, zajisté památné, zvláště když jsou v ní obsaženy podrobnosti posud tiskem nevydané, proto dvojnásob poutavé. V textu nalézáme rukopisný snímek odpovědi Arnošta Denise na adresu Národního shromáždění, dále nejnovější podobiznu presidenta Masaryka od Švabinského, podobizny presidia N. S., ukázky některých částí budovy býv. sněmu českého a některých místností. — Úprava díla jak typografická tak i materiálu jest hodna jeho obsahu. Dílo samo bude pravou ozdobou každé české knihovny.

Publikace prvá nemá tolik rázu representativního, jako spíše informativního. A tu musíme zvlášt zdůrazniti, že je to právě stav a d v o k á t s k ý, který z publikace této může čerpati potřebné znalosti ve věci kompetence těch kterých ministerstev vzhledem k tomu, že od převratu povstaly nové agendy a příslušné předpisy o ohraničení této kompetence posud aebyly vydány. Zejména bohatou činnost vykazuje ministerstvo vnitra, jemuž náležel nejdůležitější úkol na poli vnitřní správy, zejména v prvních měsících naší samostatnosti. Z obšírných a důkladných zpráv jednotlivých ministerstev vidí aspoň ti živlové, kteří sočí na úřednictvo republiky, že práce jeho na venek zdá se neviditelnou, jakou ovšem též jest, že však práce v úřadech jest poměrna počtu úřednictva, ale i duchu času a potřebám doby, v níž vše kvapí a kvapí.

Sammlung von zivilrechtlichen Entscheidungen des k. k. Obersten Gerichtshofes. 52. svazek, nová řada XVIII. sv. Manz o v o nakladatelství a univ. knihkupectví 1919.

Ve svazku tomto, na němž za spoluúčasti Jos. Scheye spolupůsobil ještě předčasně zvěčnělý český soudce, I. president nejvyššího soudu v Praze Jindřich Štěpán, obsažena jsou rozhodnutí z r. 1915 (č. 7224 až 7725), v dodatku pak některá rozhodnutí z r. 1910—1914 (č. 7726—7747). Vlastníkům předešlých svazků přibývá tím nový pramen, z něhož lze čerpati poučení

pro praxi advokátní, notářskou a soudcovskou i v naší republice, vzhledem k tomu, že zachováním rakouských zákonných předpisů udržena i kontinuita v judikatuře na poli civilního práva materiálního i formálního. Podle dřívějšího způsobu vybírána rozhodnutí z odborných časopisů, mezi nimi pak i z »Právnicka« a »Zpráv Práv. Jednoty Moravské«, ovšem měrou podřízenější, čímž ovšem nabývá sbírka tato tím větší ceny, ježto obsahuje i materiál, který majitelé Právnicka jinak by postrádali a jím stává se v této sbírce přístupný. Vedle seznamu citovaných zákonných ustanovení a systematického rejstříku obsahuje sbírka ještě Seznam knihy judikátů (č. 109—243) a repertoria nálezů (č. 96—254) s udáním ročníků, v nichž ten který nález vytištěn. Cena nynější době přiměřená činí váz. M 41.—.

—k—.

Věstník svazu československých velkostatkářů, ročník I. Prvá čísla tohoto věstníku přinášejí příspěvky k reformě půdy, k níž dosud došlo nebo má dojít v našem státě. V prvním čísle píše Dr. Jindřich V a n í č e k »O provádění zákona o zajištění půdy drobným pachtýřům ze dne 27. května 1919 č. 318 sb. z. a nař.«, podává praktické pokyny vlastníkům pozemků, na něž drobní pachtýři přihlásili nárok na postup pachtovaných pozemků do vlastnictví, jakož i osnovu dohody mezi vlastníkem a pachtýřem a bližší výklad jednotlivých odstavců jejich s příslušnými vzorci; též autor píše o »Zákonu o ochraně drobných zemědělských pachtýřů«. Dr. Ervín Mayer uveřejňuje »Pamětní spis k otázce vyvlastnění velkostatků« a kritiku osnovy zákona o pensijním pojištění. Je přirozeno, že »Věstník« hájí zájmy velkostatkářů a že tímto směrem nesou se především i práce jím uveřejňované.

—a.

HOVORNA.

Několik poznámek k novému zákonu o lidových soudech lichevních.

Zmíněný zákon nabyl účinnosti dne 7. listopadu 1919 ovšem pouze na papíře, ježto lichevní soudy ještě koncem listopadu 1919 nebyly vůbec ustaveny. Následek toho je, že se hlavní přelíčení nemohou odbývati, nýbrž se hromadí a je obava, že lichevní soudy budou v první době prací přetíženy, nehledě ani k tomu, že se trestní řízení o několik neděl zbytečně protáhne, což vzhledem k nutnému urychlení v lichevních věcech, jež zákon sám v § 14.